ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2009

Vyhlásené: 27.06.2009 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

256

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 25. mája 2000 bol v New Yorku prijatý Opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa o účasti detí v ozbrojených konfliktoch. Za Slovenskú republiku bol opčný protokol podpísaný 30. novembra 2001.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s opčným protokolom uznesením č. 778 zo 4. februára 2004. Uznesením č. 2205 z 20. apríla 2006 Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s vyhlásením Slovenskej republiky podľa článku 3 ods. 2 opčného protokolu.

Prezident Slovenskej republiky 20. júna 2006 ratifikoval opčný protokol a podpísal vyhlásenie Slovenskej republiky podľa článku 3 ods. 2 opčného protokolu. Ratifikačná listina bola uložená 7. júla 2006 u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, depozitára opčného protokolu.

Slovenská republika pri uložení ratifikačnej listiny uplatnila toto vyhlásenie:

„Slovenská republika v súvislosti s uložením ratifikačnej listiny k Opčnému protokolu k Dohovoru o právach dieťaťa o účasti detí v ozbrojených konfliktoch podľa článku 3 ods. 2 protokolu vyhlasuje, že podľa jej právneho poriadku minimálny vek, v ktorom sa povoľuje dobrovoľný odvod do jej ozbrojených síl, je upravený

– zákonom č. 570/2005 Z. z. o brannej povinnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 6 ustanovuje, že osoba môže dobrovoľne prevziať brannú povinnosť od 1. januára kalendárneho roka, v ktorom dovŕši 19 rokov veku, a

– zákonom č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 13 ustanovuje podmienku dosiahnutia veku 18 rokov na prijatie do štátnej služby.

Skutočnosť, že odvod možno vykonať len na základe zákona v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, je dostatočnou garanciou, že odvod nie je násilný alebo vynútený.“

Opčný protokol nadobudol platnosť 12. februára 2002 v súlade s článkom 10 ods. 1. Pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 7. augusta 2006 v súlade s článkom 10 ods. 2.

K oznámeniu č. 256/2009 Z. z.

OPČNÝ PROTOKOL K DOHOVORU O PRÁVACH DIEŤAŤA O ÚČASTI DETÍ V OZBROJENÝCH KONFLIKTOCH

(New York 25. mája 2000)

Štáty, zmluvné strany tohto protokolu,

povzbudené obrovskou podporou Dohovoru o právach dieťaťa, ktorá dokazuje, že jestvuje všeobecný záväzok usilovať sa o presadzovanie a ochranu práv dieťaťa,

opätovne potvrdzujúc, že práva detí si vyžadujú osobitnú ochranu a vyzývajúc, aby sa neustále zlepšovala situácia detí bez rozdielu a aby sa rozvíjali a vzdelávali v podmienkach mieru a bezpečnosti,

znepokojené zhubným a rozsiahlym vplyvom ozbrojeného konfliktu na deti a jeho dlhodobými dôsledkami ohrozujúcimi trvalý mier, bezpečnosť a rozvoj,

odsudzujúc útoky na deti v situáciách ozbrojeného konfliktu a priame útoky na objekty chránené medzinárodným právom vrátane miest, v ktorých sa spravidla nachádzajú deti, ako sú školy a nemocnice,

berúc do úvahy prijatie Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu, najmä to, že medzi vojnové zločiny zaraďuje povolávanie a odvod detí mladších ako 15 rokov alebo ich využívanie na aktívnu účasť v nepriateľských akciách v medzinárodných ozbrojených konfliktoch, ako aj v ozbrojených konfliktoch, ktoré nemajú medzinárodný charakter,

uvedomujúc si preto, že ďalšie posilnenie uplatňovania práv uznaných v Dohovore o právach dieťaťa si vyžaduje zvýšenie ochrany detí pred účasťou v ozbrojených konfliktoch,

berúc do úvahy, že článok 1 Dohovoru o právach dieťaťa ustanovuje, že na účely tohto dohovoru dieťa znamená každú ľudskú bytosť mladšiu ako 18 rokov, pokiaľ podľa platných právnych predpisov, ktoré sa na dieťa vzťahujú, nie je plnoletosť dosiahnutá skôr,

presvedčené, že opčný protokol k dohovoru zvýšením veku možného odvodu osôb do ozbrojených síl a ich účasti na nepriateľských akciách účinne prispeje k uplatňovaniu zásady, že záujem dieťaťa má byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí,

berúc do úvahy, že dvadsiata šiesta medzinárodná konferencia Červeného kríža a Červeného polmesiaca v decembri 1995 odporučila okrem iného, aby strany zúčastnené na konflikte podnikli všetky kroky, aby zabezpečili, že deti mladšie ako 18 rokov sa nezúčastnia na nepriateľských akciách,

vítajúc jednomyseľné prijatie Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce č. 182 o zákaze a okamžitých opatreniach na odstránenie najhorších foriem detskej práce v júni 1999, ktorý okrem iného zakazuje násilné alebo povinné odvody detí na využitie v ozbrojených konfliktoch,

odsudzujúc s najväčším znepokojením odvod, výcvik a používanie detí v nepriateľských akciách na domácom území i za hranicami štátu ozbrojenými skupinami, ktoré nie sú ozbrojenými silami daného štátu, a uvedomujúc si zodpovednosť tých, ktorí vykonávajú odvod, poskytujú výcvik a využívajú deti takým spôsobom,

pripomínajúc povinnosť každej strany zúčastnenej na ozbrojenom konflikte dodržiavať ustanovenia medzinárodného humanitného práva,

zdôrazňujúc, že tento protokol sa nedotkne cieľov a zásad obsiahnutých v charte Organizácie Spojených národov vrátane článku 51 a príslušných noriem humanitného práva,

majúc na pamäti, že podmienky mieru a bezpečnosti vychádzajú z úplného rešpektovania cieľov a zásad obsiahnutých v charte a zo skutočnosti, že dodržiavanie príslušných nástrojov týkajúcich sa ľudských práv je nevyhnutné na úplnú ochranu detí, predovšetkým počas ozbrojených konfliktov a cudzej okupácie,

uznávajúc osobitné potreby tých detí, ktoré sú v rozpore s týmto protokolom osobitne ohrozené odvodom alebo využitím v ozbrojených konfliktoch pre ich ekonomické alebo sociálne postavenie, či pohlavie,

berúc do úvahy nevyhnutnosť zohľadniť ekonomické, sociálne a politické príčiny účasti detí na ozbrojených konfliktoch,

presvedčení, že je potrebné posilniť medzinárodnú spoluprácu pri uplatňovaní tohto protokolu, ako aj fyzickú a psycho-sociálnu rehabilitáciu a spoločenskú reintegráciu detí, ktoré sú obeťami ozbrojeného konfliktu,

podporujúc účasť verejnosti a predovšetkým detí a detských obetí na šírení informačných a vzdelávacích programov týkajúcich sa uplatňovania tohto protokolu,

dohodli sa takto:

Článok 1

Štáty, zmluvné strany, podniknú všetky opatrenia, aby zabezpečili, že príslušníci ich ozbrojených síl, ktorí nedosiahli vek 18 rokov, sa nebudú priamo zúčastňovať na nepriateľských akciách.

Článok 2

Štáty, zmluvné strany, zabezpečia, aby osoby, ktoré nedosiahli vek 18 rokov, neboli povinne povolávané do ich ozbrojených síl.

Článok 3

1. Štáty, zmluvné strany, zvýšia minimálny vek dobrovoľného odvodu osôb do národných ozbrojených síl v súlade s vekom stanoveným v článku 38 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, berúc do úvahy zásady obsiahnuté v tomto článku a uznávajúc, že podľa tohto dohovoru majú osoby mladšie ako 18 rokov nárok na osobitnú ochranu.
2. Každý štát, zmluvná strana, uloží záväzné vyhlásenie pri ratifikácii alebo pristúpení k tomuto protokolu, ktoré určuje minimálny vek, v ktorom povoľuje dobrovoľný odvod do svojich národných ozbrojených síl, a popisuje prijaté záruky, aby tento odvod nebol násilný alebo vynútený.
3. Štáty, zmluvné strany, ktoré povoľujú dobrovoľný odvod osôb mladších ako 18 rokov do svojich národných ozbrojených síl, dodržiavajú záruky, ktorými sa prinajmenšom zabezpečí, že
   a) odvod bude skutočne dobrovoľný,
   b) odvod sa uskutoční s informovaným súhlasom rodičov alebo zákonných zástupcov danej osoby,
   c) osoby budú plne informované o svojich povinnostiach súvisiacich s touto vojenskou službou,
   d) osoby predložia spoľahlivý dôkaz o svojom veku ešte pred svojím prijatím do národnej vojenskej služby.
4. Každý štát, zmluvná strana, môže kedykoľvek sprísniť svoje vyhlásenie príslušným oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi OSN, ktorý o tom bude informovať všetky štáty, zmluvné strany. Toto oznámenie nadobudne účinnosť odo dňa jeho doručenia generálnemu tajomníkovi.

5. Požiadavka na zvýšenie veku v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na školy zriaďované a riadené ozbrojenými silami štátov, zmluvných strán, v súlade s článkami 28 a 29 Dohovoru o právach dieťaťa.

Článok 4

1. Ozbrojené skupiny, ktoré nie sú ozbrojenými silami štátu, by nemali za žiadnych okolností povolávať alebo využívať v nepriateľských akciách osoby mladšie ako 18 rokov.
2. Štáty, zmluvné strany, prijmú všetky vykonateľné opatrenia na zabránenie takému odvodu a využívaniu osôb vrátane prijatia zákonných opatrení nevyhnutných na to, aby takému postupu zabránili a trestali ho.
3. Uplatňovanie tohto článku podľa tohto protokolu neovplyvní právne postavenie žiadnej strany zúčastnenej na ozbrojenom konflikte.

Článok 5

Nič v tomto protokole sa nebude vykladať tak, aby vylúčilo ustanovenia, ktoré v práve štátu, zmluvnej strany, alebo v medzinárodných dokumentoch a v medzinárodnom humanitnom práve vo väčšej miere prispievajú k vykonávaniu práv dieťaťa.

Článok 6

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme všetky potrebné právne, administratívne a iné opatrenia, aby zabezpečila účinné uplatňovanie a presadzovanie ustanovení tohto protokolu v rámci svojej právomoci.
2. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú zabezpečiť širokú informovanosť o zásadách a ustanoveniach tohto protokolu a propagovať ho vhodnými prostriedkami tak u dospelých, ako aj u detí.
3. Štáty, zmluvné strany, prijmú všetky vykonateľné opatrenia, aby zabezpečili, že osoby podliehajúce ich právomoci, odvedené alebo využívané pri nepriateľských akciách v rozpore s týmto protokolom, budú demobilizované alebo inak prepustené zo služby. Ak to bude potrebné, štáty, zmluvné strany, poskytnú týmto osobám všetku primeranú pomoc na ich fyzické a psychické zotavenie a spoločenskú reintegráciu.

Článok 7

1. Štáty, zmluvné strany, budú spolupracovať pri implementácii tohto protokolu vrátane predchádzania akejkoľvek činnosti v rozpore s týmto protokolom, ako aj pri rehabilitácii a spoločenskej reintegrácii osôb, ktoré sú obeťami činov v rozpore s týmto protokolom, a to aj prostredníctvom technickej spolupráce a finančnej pomoci. Pomoc a spolupráca sa bude vykonávať po konzultáciách s príslušnými štátmi, zmluvnými stranami, a s príslušnými medzinárodnými organizáciami.
2. Štáty, zmluvné strany, ktoré na to budú mať podmienky, poskytnú pomoc prostredníctvom existujúcich mnohostranných, dvojstranných alebo iných programov, alebo, okrem iného, pomocou dobrovoľného fondu vytvoreného podľa pravidiel Valného zhromaždenia OSN.

Článok 8

1. Každý štát, zmluvná strana, predloží Výboru pre práva dieťaťa do dvoch rokov odo dňa, keď pre neho tento protokol nadobudol platnosť, správu poskytujúcu súhrnné informácie o opatreniach, ktoré prijal na uplatňovanie ustanovení tohto protokolu vrátane opatrení prijatých na uplatňovanie ustanovení týkajúcich sa účasti a odvodov.
2. Po predložení súhrnnej správy začlení každý štát, zmluvná strana, do správ, ktoré predkladá Výboru pre práva dieťaťa podľa článku 44 dohovoru, akékoľvek ďalšie informácie o uplatňovaní tohto protokolu. Ostatné štáty, zmluvné strany protokolu, predkladajú správy každých päť rokov.
3. Výbor pre práva dieťaťa môže od štátov, zmluvných strán, vyžadovať ďalšie informácie týkajúce sa implementácie tohto protokolu.

Článok 9

1. Tento protokol je otvorený na podpis pre každý štát, zmluvnú stranu, ktorý je zmluvnou stranou dohovoru, alebo ho podpísal.
2. Tento protokol podlieha ratifikácii a je otvorený na pristúpenie pre ktorýkoľvek štát. Ratifikačné listiny alebo listiny o pristúpení budú uložené u generálneho tajomníka OSN.
3. Generálny tajomník ako depozitár dohovoru a protokolu bude informovať všetky štáty, zmluvné strany dohovoru, a všetky štáty, ktoré dohovor podpísali, o každej listine o vyhlásení podľa článku 3.

Článok 10

1. Tento protokol nadobudne platnosť tri mesiace odo dňa uloženia desiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení.
2. Pre každý štát, ktorý ratifikuje tento protokol alebo k nemu pristúpi po nadobudnutí jeho platnosti, nadobudne tento protokol platnosť jeden mesiac odo dňa uloženia jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení.

Článok 11

1. Každý štát, zmluvná strana, môže kedykoľvek oficiálne vypovedať tento protokol písomným oznámením generálnemu tajomníkovi OSN, ktorý to následne oznámi ostatným štátom, zmluvným stranám dohovoru, a všetkým štátom, ktoré dohovor podpísali. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po doručení tohto oznámenia generálnemu tajomníkovi. Ak však po uplynutí tohto roku bude vypovedajúci štát, zmluvná strana, účastníkom ozbrojeného konfliktu, výpoveď nadobudne účinnosť až po skončení ozbrojeného konfliktu.
2. Výpoveď nebude mať za následok oslobodenie štátu, zmluvnej strany, od záväzkov podľa tohto protokolu vo vzťahu k akémukoľvek konaniu, ktoré nastalo pred dňom účinnosti výpovede. Táto výpoveď žiadnym spôsobom nebráni tomu, aby pokračovalo posudzovanie akejkoľvek záležitosti, ktorú už Výbor pre práva dieťaťa posudzoval predtým, ako výpoveď tohto protokolu nadobudla účinnosť.

Článok 12

1. Každý štát, zmluvná strana, môže navrhnúť zmenu a predložiť ju generálnemu tajomníkovi OSN. Generálny tajomník následne oznámi navrhovanú zmenu štátom, zmluvným stranám, so žiadosťou, aby sa vyjadrili, či sú za zvolanie konferencie štátov, zmluvných strán, aby posúdila návrhy a rozhodla o nich. V prípade, že do štyroch mesiacov od dátumu tohto oznámenia bude najmenej jedna tretina štátov, zmluvných strán, za zvolanie konferencie, generálny tajomník ju zvolá pod záštitou OSN. Každá zmena prijatá väčšinou štátov, zmluvných strán, prítomných a hlasujúcich na konferencii bude predložená na schválenie Valnému zhromaždeniu OSN.
2. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku nadobudne platnosť po jej schválení Valným zhromaždením OSN a po jej prijatí dvojtretinovou väčšinou štátov, zmluvných strán.
3. Keď zmena nadobudne platnosť, stáva sa záväzná pre tie štáty, zmluvné strany, ktoré ju prijali, pričom ostatné štáty, zmluvné strany, sú naďalej viazané ustanoveniami tohto protokolu a všetkými jeho predchádzajúcimi zmenami, ktoré prijali.

Článok 13

1. Tento protokol, ktorého znenie v anglickom, arabskom, čínskom, francúzskom, ruskom a španielskom jazyku má rovnakú platnosť, bude uložený v archívoch OSN.
2. Generálny tajomník OSN rozošle overené kópie tohto protokolu všetkým štátom, zmluvným stranám dohovoru, a všetkým štátom, ktoré tento dohovor podpísali.

K oznámeniu č. 256/2009 Z. z.

OPTIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION ON THE RIGHTS OF THE CHILD ON THE INVOLVEMENT OF CHILDREN IN ARMED CONFLICT

(New York, 25 May 2000)

The States Parties to the present Protocol,

Encouraged by the overwhelming support for the Convention on the Rights of the Child, demonstrating the widespread commitment that exists to strive for the promotion and protection of the rights of the child,

Reaffirming that the rights of children require special protection, and calling for continuous improvement of the situation of children without distinction, as well as for their development and education in conditions of peace and security,

Disturbed by the harmful and widespread impact of armed conflict on children and the long-term consequences it has for durable peace, security and development,

Condemning the targeting of children in situations of armed conflict and direct attacks on objects protected under international law, including places that generally have a significant presence of children, such as schools and hospitals,

Noting the adoption of the Rome Statute of the International Criminal Court, in particular, the inclusion therein as a war crime, of conscripting or enlisting children under the age of 15 years or using them to participate actively in hostilities in both international and non-international armed conflicts,

Considering therefore that to strengthen further the implementation of rights recognized in the Convention on the Rights of the Child there is a need to increase the protection of children from involvement in armed conflict,

Noting that article 1 of the Convention on the Rights of the Child specifies that, for the purposes of that Convention, a child means every human being below the age of 18 years unless, under the law applicable to the child, majority is attained earlier,

Convinced that an optional protocol to the Convention that raises the age of possible recruitment of persons into armed forces and their participation in hostilities will contribute effectively to the implementation of the principle that the best interests of the child are to be a primary consideration in all actions concerning children,

Noting that the twenty-sixth International Conference of the Red Cross and Red Crescent in December 1995 recommended, inter alia, that parties to conflict take every feasible step to ensure that children below the age of 18 years do not take part in hostilities,

Welcoming the unanimous adoption, in June 1999, of International Labour Organization Convention No. 182 on the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour, which prohibits, inter alia, forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict,

Condemning with the gravest concern the recruitment, training and use within and across national borders of children in hostilities by armed groups distinct from the armed forces of a State, and recognizing the responsibility of those who recruit, train and use children in this regard,

Recalling the obligation of each party to an armed conflict to abide by the provisions of international humanitarian law,

Stressing that the present Protocol is without prejudice to the purposes and principles contained in the Charter of the United Nations, including Article 51, and relevant norms of humanitarian law,

Bearing in mind that conditions of peace and security based on full respect of the purposes and principles contained in the Charter and observance of applicable human rights instruments are indispensable for the full protection of children, in particular during armed conflicts and foreign occupation,

Recognizing the special needs of those children who are particularly vulnerable to recruitment or use in hostilities contrary to the present Protocol owing to their economic or social status or gender,

Mindful of the necessity of taking into consideration the economic, social and political root causes of the involvement of children in armed conflicts,

Convinced of the need to strengthen international cooperation in the implementation of the present Protocol, as well as the physical and psychosocial rehabilitation and social reintegration of children who are victims of armed conflict,

Encouraging the participation of the community and, in particular, children and child victims in the dissemination of informational and educational programmes concerning the implementation of the Protocol,

Have agreed as follows:

Article 1

States Parties shall take all feasible measures to ensure that members of their armed forces who have not attained the age of 18 years do not take a direct part in hostilities.

Article 2

States Parties shall ensure that persons who have not attained the age of 18 years are not compulsorily recruited into their armed forces.

Article 3

1. States Parties shall raise in years the minimum age for the voluntary recruitment of persons into their national armed forces from that set out in article 38, paragraph 3, of the Convention on the Rights of the Child, taking account of the principles contained in that article and recognizing that under the Convention persons under the age of 18 years are entitled to special protection.

2. Each State Party shall deposit a binding declaration upon ratification of or accession to the present Protocol that sets forth the minimum age at which it will permit voluntary recruitment into its national armed forces and a description of the safeguards it has adopted to ensure that such recruitment is not forced or coerced.

3. States Parties that permit voluntary recruitment into their national armed forces under the age of 18 years shall maintain safeguards to ensure, as a minimum, that:
(a) Such recruitment is genuinely voluntary;
(b) Such recruitment is carried out with the informed consent of the person's parents or legal guardians;
(c) Such persons are fully informed of the duties involved in such military service;
(d) Such persons provide reliable proof of age prior to acceptance into national military service.

4. Each State Party may strengthen its declaration at any time by notification to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall inform all States Parties. Such notification shall take effect on the date on which it is received by the Secretary-General.

5. The requirement to raise the age in paragraph 1 of the present article does not apply to schools operated by or under the control of the armed forces of the States Parties, in keeping with articles 28 and 29 of the Convention on the Rights of the Child.

Article 4

1. Armed groups that are distinct from the armed forces of a State should not, under any circumstances, recruit or use in hostilities persons under the age of 18 years.

2. States Parties shall take all feasible measures to prevent such recruitment and use, including the adoption of legal measures necessary to prohibit and criminalize such practices.

3. The application of the present article shall not affect the legal status of any party to an armed conflict.

Article 5

Nothing in the present Protocol shall be construed as precluding provisions in the law of a State Party or in international instruments and international humanitarian law that are more conducive to the realization of the rights of the child.

Article 6

1. Each State Party shall take all necessary legal, administrative and other measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions of the present Protocol within its jurisdiction.

2. States Parties undertake to make the principles and provisions of the present Protocol widely known and promoted by appropriate means, to adults and children alike.

3. States Parties shall take all feasible measures to ensure that persons within their jurisdiction recruited or used in hostilities contrary to the present Protocol are demobilized or otherwise released from service. States Parties shall, when necessary, accord to such persons all appropriate assistance for their physical and psychological recovery and their social reintegration.

Article 7

1. States Parties shall cooperate in the implementation of the present Protocol, including in the prevention of any activity contrary thereto and in the rehabilitation and social reintegration of persons who are victims of acts contrary thereto, including through technical cooperation and financial assistance. Such assistance and cooperation will be undertaken in consultation with the States Parties concerned and the relevant international organizations.

2. States Parties in a position to do so shall provide such assistance through existing multilateral, bilateral or other programmes or, inter alia, through a voluntary fund established in accordance with the rules of the General Assembly.

Article 8

1. Each State Party shall, within two years following the entry into force of the present Protocol for that State Party, submit a report to the Committee on the Rights of the Child providing comprehensive information on the measures it has taken to implement the provisions of the Protocol, including the measures taken to implement the provisions on participation and recruitment.

2. Following the submission of the comprehensive report, each State Party shall include in the reports it submits to the Committee on the Rights of the Child, in accordance with article 44 of the Convention, any further information with respect to the implementation of the Protocol. Other States Parties to the Protocol shall submit a report every five years.

3. The Committee on the Rights of the Child may request from States Parties further information relevant to the implementation of the present Protocol.

Article 9

1. The present Protocol is open for signature by any State that is a party to the Convention or has signed it.

2. The present Protocol is subject to ratification and is open to accession by any State. Instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The Secretary-General, in his capacity as depositary of the Convention and the Protocol, shall inform all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention of each instrument of declaration pursuant to article 3.

Article 10

1. The present Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after its entry into force, the Protocol shall enter into force one month after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 11

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General. If, however, on the expiry of that year the denouncing State Party is engaged in armed conflict, the denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under the present Protocol in regard to any act that occurs prior to the date on which the denunciation becomes effective. Nor shall such a denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter that is already under consideration by the Committee on the Rights of the Child prior to the date on which the denunciation becomes effective.

Article 12

1. Any State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to States Parties with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force when it has been approved by the General Assembly and accepted by a two-thirds majority of States Parties.

3. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties that have accepted it, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendments they have accepted.

Article 13

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.